

„Svou sílu hledejte u Pána, v jeho veliké moci“ (Ef 6,10).
Ž 119, 89-95.109-112 Fp 3,7-11

J 9,24-34 – rozhovor farizeů s uzdraveným člověkem

Řekni pravdu! Vyznej před Bohem pravdu! Tak útočili farizeové na muže, který byl od narození slepý a Pán Ježíš ho uzdravil – daroval mu zrak, vidění. Podobně útočili soudci na kněze a mistra pražské univerzity Jana Husa při kostnickém koncilu /před 593 lety/. *Vyznej před Bohem pravdu!*

Ale obojí soudci (v jiné době a v jiné zemi) – farizeové v Ježíšově době i církevní hodnostáři v čase Husově – netoužili po skutečné pravdě, chtěli slyšet SVOU pravdu, která by se jim hodila, která by posloužila jejich záměrům a zlým plánům a která už vlastně žádnou pravdou nebyla. A ještě se oháněli a zaštiťovali Božím jménem – to je vždycky nejhorší. Místo aby se farizeové radovali s uzdraveným člověkem, moří ho opakovaným výsledkem a naléhají na něj: „Vyznej před Bohem pravdu. My víme, že ten člověk /Ježíš z Nazareta/ je hříšník.“ Odpověď uzdraveného dojmá svou upřímností: „Jestli je hříšník, to nevím, jedno však vím – že jsem byl slepý a nyní vidím! A způsobil mi to Ježíš – ten, kterého nazýváte hříšníkem, lhářem a rouhačem. Když jsem tady roky sedával a žebral, pomohl mi někdo z vás?!“

Podobně nutili nejvyšší církevní představitelé Jana Husa, aby odvolal své učení. Ale to nebyly nějaké jeho vymyšlené názory, ke kterým by dospěl sám od sebe, to bylo biblické učení – Ježíšovo slovo, Boží slovo. Hus nechtěl zviditelňovat a prosazovat sebe, nehlásal své geniální myšlenky, nešlo mu o něho samého, šlo mu o PRAVDU, kterou vyčetl z Písma svatého, kterou po delší době, po delším vnitřním zápase a hledání poznal a pochopil z Bible. Ta se stala základem a pramenem jeho poznání, jeho víry i učení. Říci něco jiného bylo stejně nesmyslné, jako kdyby ten původně nevidomý řekl, že jej neuzdravil Ježíš.

Z epištoly Filipským jsme četli slova apoštola Pavla z poloviny 1. stol. po Kr., která by se mohla vložit do úst Jana Husa o téměř jedno a půl tisíciletí později. „Cokoliv mi bylo ziskem, to jsem pro Krista odepsal jako ztrátu. ... To, že jsem poznal Ježíše, svého Pána, je mi nade vše.“ Hus se zřekl slibné církevní i vědecké kariéry, hmotné zajištěnosti, moci a slávy, a vydal se úzkou cestou hledání Kristovy pravdy podle Písem. Byl to nelehký a od počátku nerovný zápas, který musel Hus z lidského pohledu prohrát. Z Božího pohledu a podle Jeho hodnocení zvítězil. - Apoštol Pavel píše ve svém dopise do severomakedonského města Filipy i o účasti na Kristově utrpení – dokonce: „...beru na sebe podobu jeho smrti.“ Tato slova by mohla být také Husovým vyznáním. Apoštol Pavel zemřel v Římě mučednickou smrtí pro svou víru v Krista, Jan Hus zemřel za branami Kostnice mučednickou smrtí pro Boží pravdu, poznanou v Bibli. Oba měli účast na Kristově utrpení, oba přijali raději smrt, než aby zradili a popřeli pravdu evangelia. Oba dosáhli s Kristem zmrtvýchvstání.

(J. Buttová, Krč 6. 7. 2008, svátek M. J. Husa)